

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/63/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614204918
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614204918.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Y. X, P. O. H. XXX, XXX XX H., IČO: 37 927 795, proti žalovanej: Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XXX, o zaplatenie 361,15 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/196/2014-86 zo dňa 05. októbra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorý nebol napadnutý odvolaním (v poradí prvý výrok), **z o s t á v a n e d o t k n u t ý**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 212,47 Eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 09.10.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (v poradí prvý výrok). Vo zvyšku žalobu zamietol (v poradí druhý výrok), žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 3,78 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 14,62 Eur s povinnosťou žalovanej zaplatiť ich advokátovi žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (v poradí tretí výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.05.2014 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 361,15 Eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania z vyššie označenej sumy od 09.10.2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca - Slovenská sporiteľňa, a.s. - poskytla žalovanej úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte, v dôsledku neplnenia platobných povinností žalovanou a prekročenia limitu povoleného prečerpania nad rámec povolenej sumy došlo k vzniku nepovoleného prečerpania na účte žalovanej v trvaní viac ako 5 dní, čím nastal prípad porušenia povinností podľa čl. 14 bod 14.1 obchodných podmienok (ďalej už len „OP“). V dôsledku tejto skutočnosti vyhlásil ku dňu 30.09.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky v celkovej výške 434,17 Eur, ktorá pozostáva z dlžnej istiny vo výške 361,15 Eur, úrokov vo výške 49,80 Eur a poplatkov vo výške 23,22 Eur. Pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. bola postúpená na žalobcu zmluvou zo dňa 28.03.2013.

Okresný súd na podklade vykonaného dokazovania zistil, že právny predchodca žalobu a žalovaná skutočne uzatvorili dňa 14.12.1998 Zmluvu o sporozírovom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie sporozírového účtu ešte v slovenských korunách. Dňa 30.04.2002 uzavrel právny predchodca žalobcu a žalovaná Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty VISA Electron a dňa 25.02.2004

Dodatok č. 1 k Zmluve o bežnom účte, ktorým došlo k nahradeniu pôvodného znenia v celom rozsahu. Dňa 04.10.2005 uzatvorili právny predchodca žalobcu a žalovaná Dodatok č. 2 k Zmluve o bežnom účte, predmetom ktorého bolo zúčtovanie neoprávnene poukázaných dávok dôchodkového zabezpečenia. Dňa 20.02.2006 (správne dňa 26.03.2006 - poznámka odvolacieho súdu) uzatvorili právny predchodca žalobcu a žalovaná Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, dňa 07.05.2008 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej výšku povoleného prečerpania v sume 10.000,00 Sk s účinnosťou o vyššie označeného dňa. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 28.03.2013 mal preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila žalobcovi okrem iných i pohľadávku voči žalovanej, ktoré postúpenie oznámil žalovanej právny predchodca žalobcu dňa 05.04.2013. Žalobca dňa 01.10.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky a zároveň vyzval žalovanú na úhradu žalovanej sumy do 08.10.2013. Žalovaná prevzala predmetné oznámenie dňa 03.10.2013.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia rozsudku citujúc ust. § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej už len „OZ“), § 497 Obchodného zákonníka (ďalej už len „ObZ“), § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. i viacerých ustanovení zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej už len „zákon o SÚ“) uviedol, že zmluva o sporožirovom účte vrátane jej dodatkov bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, a preto ide o zmluvu spotrebiteľskú. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy išlo konkrétne o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zákona o SÚ mal byť i údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou tento údaj neobsahovala, a preto bolo potrebné spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi preto vzniklo len právo na zaplatenie nesplatenej istiny poskytnutého úveru vo forme povoleného prečerpania v sume 212,47 Eur, ktorú sumu mal preukázanú z prehľadu transakcií na účte a predstavuje rozdiel medzi výbermi žalovanej z účtu nad rámec disponibilných prostriedkov a úhradami žalovanej poskytnutých na účet. Žalobcovi z dôvodu bezúročnosti poskytnutého úveru teda neprislúchajú úroky z úveru a nakoľko nepreukázal individuálne zmluvné dojednanie o povinnosti žalovanej platiť akékoľvek poplatky v súvislosti s poskytnutým úverom, neprislúcha mu ani nárok na žiadne poplatky. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti rozsudku okresného súdu v časti výroku o zamietnutí návrhu a výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že žalovanej sa uloží povinnosť zaplatiť sumu v zmysle petitu ako i trovy odvolacieho konania.

V dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd prejednávajú vec nesprávne právne posúdil, nakoľko ust. § 1 ods. 3 zákona o SÚ vylučuje pôsobnosť tohto zákona na poskytnuté povolené prečerpanie na bežnom účte, t.j. neukladá nijaké obligatórne náležitosti zmluvy o úvere. Povolené prečerpanie bolo žalovanej poskytnuté jednostranným právnym úkonom jeho právneho predchodcu - písomné oznámenie o zmene povoleného prečerpania zo dňa 07.05.2008, v ktorom jej oznámil výšku povoleného prečerpania, ako i úrokovú sadzbu v zmysle § 3 ods. 6 zákona o SÚ.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.), v odvolaní napadnutom výroku, ako i vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávajú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje, a preto uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Ust. § 1 ods. 3 zákona o SÚ citované žalobcom v odvolaní platilo až od 01.07.2006 (do 30.11.2009), a to v zmysle novely označeného zákona č. 264/2006 Z. z.. Žalovanej však bolo poskytnuté povolené prečerpanie úveru pred dňom 01.07.2006, najneskôr dňa 30.04.2006 (od 07.05.2008 bola zmenená len výška povoleného prečerpania z 20.000,00 Sk na 10.000,00 Sk). V čase, kedy bolo žalovanej

poskytnuté povolené prečerpanie úveru, platilo ust. § 1 ods. 3 zákona o SÚ v znení do 30.06.2006, podľa ktorého sa Zákon o spotrebiteľských úveroch (okrem § 1 ods. 2) nevzťahoval iba na úver formou preddavku na bežný účet iným spôsobom ako na kreditné karty, čo však nie je prípad prejednávanej veci. Okresný súd teda správne v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že povinnou náležitosťou zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bolo okrem iného i uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zákona o SÚ. Nakoľko spotrebiteľská zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou uvedený údaj neobsahovala, spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej sa považuje zo zákona za bezúročný a bez poplatkov. Na základe takto zistených skutočností okresný súd správne uzavrel, že žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi ako právnomu nástupcovi Slovenskej sporiteľne, a.s. len sumu 212,47 Eur s príslušným úrokom z omeškania a taktiež správne žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Nakoľko okresný súd na rozhodnutie o trovách konania správne aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p., odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch (v poradí druhý a tretí) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Výroku rozsudku okresného súdu, ktorý nebol napadnutý odvolaním (v poradí prvý výrok), sa odvolací súd nedotkol, nakoľko proti tomuto výroku žiadna zo sporových strán odvolanie nepodala.

Odvolací súd nepriznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania, i keď bola v ňom v celom rozsahu úspešná, pretože si žiadne trovy neuplatnila a v tomto smere nepodala žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.